

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/78**z dnia 27 stycznia 2021 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/600 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892, rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150, rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 615/2014, rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1368 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/39 w odniesieniu do niektórych środków w celu przeciwdziałania kryzysowi spowodowanemu pandemią COVID-19**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 54,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/600 ⁽²⁾ wprowadzono szereg odstępstw od przepisów obowiązujących między innymi w sektorze wina, których celem jest udzielenie pomocy podmiotom gospodarczym w sektorze wina, aby mogły radzić sobie ze skutkami pandemii COVID-19. Mimo przydatności tych środków rynek wina nie zdołał jednak odzyskać równowagi między popytem a podażą i ze względu na trwającą pandemię nie oczekuje się, że odzyska tę równowagę w perspektywie krótko- i średnioterminowej.
- (2) Ponadto środki przyjęte w reakcji na pandemię COVID-19 są kontynuowane w większości państw członkowskich i na całym świecie. Środki te obejmują wprowadzenie ograniczeń w odniesieniu do wielkości zgromadzeń publicznych i uroczystości towarzyskich oraz w odniesieniu do możliwości spożywania posiłków i napojów poza domem. Na niektórych obszarach nadal wprowadza się izolację, co wiąże się z odwołaniem imprez publicznych i prywatnych. Efekt domina wynikający z tych ograniczeń doprowadził do dalszego spadku konsumpcji wina w Unii oraz do potwierdzonego zmniejszenia wywozu wina do państw trzecich. Ponadto niepewność co do czasu trwania kryzysu, który prawdopodobnie będzie trwał dłużej niż do końca 2020 r., powoduje długoterminowe szkody dla unijnego sektora wina, ponieważ jest mało prawdopodobne, aby konsumpcja wina poprawiła się, a rynki eksportowe zostaną utracone. Połączenie tych czynników ma znaczący negatywny wpływ na ustalanie cen na unijnym rynku wina. Zapasy, które były już rekordowo wysokie na początku roku gospodarczego 2019–2020, jeszcze wzrosły. Ponadto spodziewane wysokie zbiory w 2020 r., które prawdopodobnie przewyższą zbiory z 2019 r. o około 10 mln hektolitrow wina, przyczynią się do dalszego pogorszenia sytuacji.
- (3) W związku z tym, z uwagi na długi czas trwania ograniczeń nałożonych przez państwa członkowskie w celu przeciwdziałania pandemii COVID-19 oraz potrzebę utrzymania ograniczeń, nasilają się poważne zakłócenia gospodarcze na głównych rynkach zbytu wina i wynikający z tego negatywny wpływ na popyt na wino.
- (4) W związku z tymi wyjątkowo poważnymi zakłóceniami na rynku i nagromadzeniem się trudnych okoliczności w sektorze wina, których początkiem było nałożenie w październiku 2019 r. przez Stany Zjednoczone ceł na przywóz win z Unii i które nadal trwają w postaci skutków obowiązujących środków ograniczających w reakcji na światową pandemię COVID-19, podmioty gospodarcze w unijnym sektorze wina nadal napotykają wyjątkowe trudności. W związku z tym uzasadniona jest dalsza pomoc dla sektora wina.
- (5) Dalsze wdrażanie środków przeciwdziałania kryzysowi w unijnym sektorze wina, które wprowadzono rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/600, uznaje się za niezbędne, aby zapewnić państwom członkowskim i podmiotom gospodarczym niezbędną elastyczność w realizacji programów wsparcia w unijnym sektorze wina. W szczególności dzięki możliwości wprowadzania przez państwa członkowskie zmian w programach krajowych, gdy tylko było to konieczne w ciągu roku, państwa członkowskie były w stanie szybko reagować na wyjątkowe okoliczności pojawiające się w ostatnich miesiącach oraz przedkładać zmiany w swoich programach wsparcia tak szybko, jak było to

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/600 z dnia 30 kwietnia 2020 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892, rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150, rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 615/2014, rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1368 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/39 w odniesieniu do niektórych środków w celu przeciwdziałania kryzysowi spowodowanemu pandemią COVID-19 (Dz.U. L 140 z 4.5.2020, s. 40).

konieczne. Elastyczność ta umożliwiła państwom członkowskim wprowadzanie nowych środków, optymalizację środków już stosowanych oraz częstsze dostosowywanie środków, w zależności od potrzeb i z uwzględnieniem szybko zmieniającej się sytuacji rynkowej. Ponadto dzięki elastyczności wprowadzonej w celu wdrożenia środka dotyczącego zielonych zbiorów podmioty miały czas na zaplanowanie tego środka i znalezienie niezbędnej siły roboczej zdolnej do pracy w trudnych warunkach wynikających z pandemii COVID-19.

- (6) Ponieważ przewiduje się, że pandemia COVID-19 nie wygaśnie do końca 2020 r., a tym samym utrzyma się przez znaczną część roku budżetowego 2021, należy przedłużyć stosowanie wspomnianych środków na rok budżetowy 2021.
- (7) Ponadto ze względu na trudności napotkane w zarządzaniu krajowymi programami wsparcia w trakcie pandemii COVID-19 niektóre państwa członkowskie zgłosiły, że nie są w stanie ponownie przeanalizować standardowych stawek jednostkowych stosowanych do niektórych środków w ramach tych programów i ustanowionych zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1150 ⁽³⁾. W związku z tym w latach 2020, 2021 i 2022 państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedłużenia okresu, po którym przeprowadza się taką ponowną analizę – analizę tę powinny móc przeprowadzać w czwartym roku następującym po ostatnich obliczeniach, a nie co dwa lata od ostatnich obliczeń, jak przewidziano w art. 24 ust. 3 tego rozporządzenia. Aby uniknąć dyskryminacji, elastyczność ta powinna mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/600.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/600.
- (9) Aby uniknąć zakłóceń we wdrażaniu środków przeciwdziałania kryzysowi w unijnym sektorze wina i zapewnić sprawne przejście między dwoma latami budżetowymi, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i być stosowane z mocą wsteczną od dnia 16 października 2020 r.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/600

W art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/600 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150 państwa członkowskie mogą w razie konieczności w dowolnym momencie w ciągu lat budżetowych 2020 i 2021, ale nie później niż dnia 15 października 2021 r. wprowadzać w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 45 ust. 1 lit. a) i art. 46–52 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zmiany do krajowych programów wsparcia w sektorze wina, o których mowa w art. 41 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.”;

- 2) w ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150 w latach budżetowych 2020 i 2021 państwa członkowskie mogą:”;

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1150 z dnia 15 kwietnia 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 23).

3) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od art. 24 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150 w latach 2020, 2021 i 2022 państwa członkowskie ponownie analizują obliczenia przewidziane w ust. 1 tego artykułu najpóźniej w czwartym roku po poprzednich obliczeniach i w razie potrzeby korygują pierwotnie ustalone standardowe stawki jednostkowe.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 października 2020 r. Jednakże art. 1 pkt 3 stosuje się od dnia 4 maja 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca